

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven. (Ophævelse af sikkerhedsseletvangen).

Fremsat den 8. oktober 1975 af Voigt (FP), Kirsten Jacobsen (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Tange (FP) og Wamberg (FP).

§ 1.

I færdselsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved lov nr. 270 af 26. juni 1975, ophæves § 50 a.

§ 2.

I lov nr. 270 af 26. juni 1975 om ændring af færdselsloven ophæves § 2, stk. 3, og § 3.

Bemærkninger til lovforslaget.

Spørgsmålet om sikkerhedsseletvang kan for mange virke som en lille bagatel, som det ikke er værd at ofre tid og arbejde på at få ændret. Men for mange mennesker er det et nyt og uberettiget indgreb i den personlige frihed. Fra forslagsstillernes side er vi enige om, at vi vender os imod hvert eneste forsøg på den slags indgreb. I Danmark er man vant til at skulle takke staten og lovgiverne for alt det gode, der gives, men vi må som lovgivere ikke være blinde for, at på et eller andet tidspunkt, så holder folk op med at nikke og sige tak til alt, hvad man under en eller anden maske eller med en eller anden motivering påtvinger dem mod deres vilje.

I juni 1975 var det bare spørgsmålet om at tvinge folk mod deres vilje til at anvende sikkerhedssele i kraft af nogle tal og statistikker. Vi skal gå langt som lovgivere for at redde menneskeliv, men der er jo så uendelig mange områder, hvor man burde gribe ind, fordi menneskers liv er i fare: sejlsport, svømning fra fri strand, bjergbestigning, rygning osv. Vi kan på alle disse områder sætte ind med oplysnings- og advarselskampagner, men man bør ikke tage menneskets frihed fra dem på snart alle områder. Vi lovgivere bør forstå, at opgiver vi at værne om borgernes personlige frihedsrettigheder,

opgiver de måske noget meget væsentligt, noget, der kan føre os over i et tvangsstyre som det, der hersker i diktaturlandene, og den vej er uhyre farlig at betrede.

En lovbestemmelse, der ikke giver lighed for loven, er umådelig skadelig. Og når ca. 700.000 køretøjer ikke skal omfattes af loven, mens andre ca. 640.000 skal følge loven, er det på forhånd medvirkende til, at loven virker uforstandig. Det må også vække til alvorlig eftertanke, at den udøvende magt udtaler: Tilskyndelsen til at benytte sikkerhedssele under kørsel bør fremmes ved propaganda — ikke ved påbud.

Hvis et påbud anses for rimeligt og befordrende ved som lov at *skræmme de fleste til at bruge sikkerhedssele*, er et tilnærmet resultat opnået. Men bestemmelsen kan ikke håndhæves, fordi den i bred almindelighed (bortset fra § 76-eftersyn) ikke kan kontrolleres.

Det er og bliver forkert, når lovgivere giver sig af med at lovgive om liv og død. Og det er jo det, man her har gjort. Et menneske, der vitterligt har reddet livet, fordi selen ikke blev benyttet, er med denne lov bragt i en aldeles uholdbar situation, som vi anstændigvis må bringe til ophør.